

حمام پا در برابر حمام پا

چالشی در مدیریت بهداشتی بر بیماری درماتیت انگشتی پاپیلوماتوز در گاو شیری

دکتر فهیمه زیبائی^۱، دکتر ایرج نوروزیان^۲، مهندس سید محمد کربلائی سید جواد^۳، فاطمه کتولی^۳

- ۱- عضو پژوهشی شرکت دانشگاهی دامپزشکی مبتنی بر شواهد پارس، تهران، ایران
 - ۲- گروه آموزشی علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران، ایران
 - ۳- دانش آموخته دکتری عمومی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران، ایران
- * ارائه دهنده مقاله: fahimeh.zibae@gmail.com

مقدمه

حدود سه دهه است که بیماری درماتیت انگشتی پاپیلوماتوز ("PDD" Papilomatous Digital Dermatitis) بعنوان یک بیماری پوستی عفونی مسری با تظاهرات بالینی گوناگون در ناحیه انگشتی اندامهای حرکتی گاو تعریف شده و از جنبه‌های مختلف مورد بررسی قرار گرفته است، ولی هنوز بعنوان بیماری با میزان وقوع و شیوع قابل توجه و در نسبت‌های اپیدمیولوژیک در اولویت مسئله لنگش در گاو شیری مطرح می‌باشد. اگرچه در طول سالیان گذشته تلاش در روشننگری هرچه بیشتر جنبه‌های مختلف بیماری صورت گرفته که تاثیر زیادی در اتخاذ تصمیم‌های راهبردی در مبارزه با بیماری داشته است ولی در همین راستا استفاده از حمام پا با استفاده از محلولهای آنتی بیوتیکی، ضد عفونی کننده و نیز شیمیایی هنوز بعنوان شیوه‌ای متداول در کنترل و پیشگیری از بیماری "PDD" در سطح دامپروری‌ها جایگاه خاصی را بخود اختصاص داده است، شیوه‌ای که با مزایا و معایب خاص خود نحوه برخورد با آن را با چالش روبرو ساخته است.

مواد و روش کار

در مطالعه حاضر که بشکل گذشته‌نگر طولی و مقطعی (Retrospective longitudinal cross-sectional study) در سطح ۳۱۶ گاوداری صنعتی در طول مدت ۷ سال (۸۷-۱۳۸۰) در استانهای تهران، مرکزی، خراسان، اصفهان، آذربایجان شرقی و باختران صورت پذیرفت. ثبت اطلاعات مربوط به استفاده از حمام پا از جنبه‌های مختلف نظیر ابعاد سازه، محل استقرار، نوع محلول، غلظت و سیستم تازه نگه‌داشتن محلول و برنامه زمانی استفاده از آن از یک طرف و ثبت اطلاعات مربوط به بروز جمعیتی لنگش (عفونی و غیر عفونی) در نسبت‌های اپیدمیولوژیک بین ۳۰ تا ۶۰٪ گاوان دوشا مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج

تجزیه و تحلیل یافته‌های حاصله از این مطالعه نشان داد که در ۷۵٪ از دامپروری‌های مورد مطالعه استفاده از حمام پا پیرو اصولی استاندارد و یکسان نبوده و حتی در بیشتر موارد نسخه‌پیچی در ارتباط با نوع محلول حمام و غلظت و تقویم زمانی استفاده از آن نه تنها به رفع مشکل بویژه در بروز جمعیتی بیماری "PDD" کمک ننموده بلکه در بقاء بیماری در سطح گله و رخدادهای اپیدمیولوژیک آن براساس یک روند زمانی مشخص نقش بسزایی ایفا نموده است.

نتیجه گیری

بنابراین می‌توان نتیجه‌گیری نمود که در مدیریت بهداشتی گله‌های شیری که بیماری شاخص درماتیت انگشتی پاپیلوماتوز بشکل فعال و پایدار وجود دارد باید به حمام پا بعنوان شیوه‌ای با عملکرد دوسویه (مثبت و منفی) نگاه نموده و با تغییراتی در آن و یا جایگزینی مناسب آن با شیوه‌های دیگر به کاهش چالش مدیریتی موجود کمک نمود.

منابع

1. Nowrouzian I., Karbalaee Seyed Javad SM. Preventive Effects of Footbaths on Lameness: Use, Misuse and Abuse. Proceedings of the 12th International Symposium on Lameness in Ruminants Orlando, Florida, USA, January 2002; PP: 386.
2. Shearer JK., Van Amstel S. Your Footbaths. Friend or Foe. Hoard's Dairy Man 1999. October 25; 721.

8th Iranian Symposium of Veterinary Surgery, Anesthesia & Radiology
23-25 Feb 2010, Faculty of Specialized Veterinary Sciences, Islamic Azad university, Science & Research Branch, Tehran - Iran

ششمین سمپوزیوم جراحی، بیوشی و رادیولوژی دامپزشکی ایران
۶-۱۴ شهریور ۱۳۸۸ - دانشکده علوم تخصصی دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران